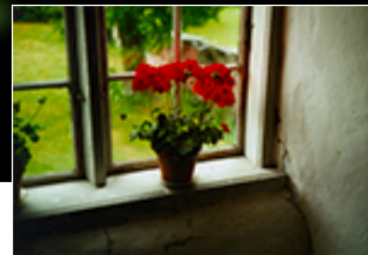
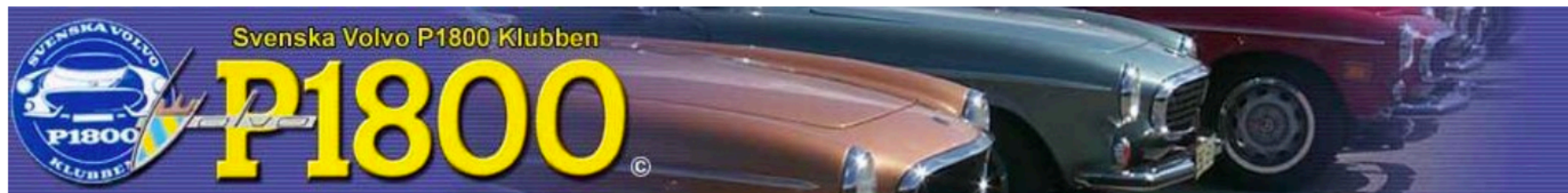

Ingers tankar

P1800-klubbens Gotlandsträff 13 juni 2020

Var precis in på Svenska Volvo P1800-klubbens hemsida och kikade. Såg att den 'stora' årliga träffen med årsstämman är inställd i år. Men den mindre, men nog så trevliga, Gotlandsträffen verkar bli av den 13 juni. Så roligt! Då är det några P1800-entusiaster som får vara med om något trevligt i dessa inskränkningens Coronatider. I år är det tjugosjätte gången träffen äger rum.

Själv har jag varit med på tre av dessa träffar och de ligger rätt långt bak i tiden på tidiga 2000-talet, jag tror det var 2004, 2006 och 2008. Min man Lennart och jag 'förlängde' våra träffar genom att vi var kvar på Gotland några extra dagar. På så sätt hann vi se en hel del av Gotland. Det är en underbar ö och att få uppleva den i början av juni är fantastiskt. Den speciella gotlandsfloran och alla blommande oxelträd som kan föra tankarna till söderns olivträd. De vanliga turisterna har ännu inte riktigt hunnit komma och man har ön för sig själv.

Träffarna ordnas av en grupp P1800-klubbmänskors bosatta på ön. De gör ett otroligt bra jobb och enligt deras egen utsago håller de på hela året med planeringen. De har all heder av vad de åstadkommer. Bara det att ständigt försöka förnya sig och hitta på nya ställen att besöka.

Lördag morgon inleds alltid träffarna med samling och frukost på Fridhem vid prinsessan Eugenie's sommarresidens som ligger ungefär en halv mil söder om Visby. Där sker en presentation av ingående ekipage, sedan beger man sig ut på en gemensam biltrip med stopp på olika ställen för sightseeing, glass- och kaffepaus, lunch med mera. Ofta ingår något stopp på ett ställe som vanliga turister inte har samma tillgång till.

Kvällen brukar avslutas med en tre-rätters middag på något mysigt ställe. Förra året firade man 25-årsjubileum för dessa träffar. Ingmar Danielsson heter en man som jag vet haft sitt finger med från allra första början.

11 juni 2020.

Första gången jag var med höll man till bl a på Fårö. Vi kunde åka med vår lilla bil alldeles utefter stranden och uppleva den säregna ön med dess karga natur, raukar, klippor och Helgummannens uråldriga fiskeläge. Jag minns fortfarande när Ingmar avslutade träffen på Fårö med att sjunga en stämningsfull gotländsk visa.

En kväll tog jag en promenad från vandrarhemmet vi bodde på. Via en liten väg förbi långa klassiska kalkstensmurar kom jag in från söder på vad som visade sig vara Sudersands vida badstrand. Inte en människa så långt jag såg. Bara jag och havet. Då var det nära att jag gav upp ett vårsken liknande Ronjas. Det var den där överväldigande känslan man kan få då naturens storhet gör sig påmind.

Jag tror vi hann besöka merparten av Gotlands sevärdheter under de gånger vi var med, ändå skulle jag gärna åka dit igen för att uppleva den tidiga gotländska sommaren. Jag önskar alla som tar sig dit nu på lördag får en riktigt fin upplevelse.

Vägen till havet.

Inger Klintberg Danielsson

